

SLOVENSKI NAROD.

Imaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“. Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slavnost Trstenjakova.

Staritrg pri Slovenjem Gradci ni še imel takega dneva, kakor je bil včerajšnji. Idilično lepa vas ob vznožji sv. Uršule gore imela je sicer že ime nitne goste v svojem ozidju, župnikoval je ondu mej drugim slavni Enej Silvij, pozneje papež Pij II., a take slavnosti še neso videli njeni prebivalci, kakor je bila petdesetletnica literarnega delovanja dičnega Davorina Trstenjaka. Dasi je železnična zveza z Dolenjim Dravbergom, oziroma s Slovenjem Gradcem skrajno neugodna, dasi se je ne samo od nemške strani, marveč tudi od nekega našinca nasproti agitovalo — kar je tembolj obžalovati, ker bi pri takej priliki in take mu možu nasproti morale utihniti vse strasti in vsakeršna zavist — pokazalo se je vender, da narod dobro pozna izredne zasluge Trstenjakove, da bode, kader se bodo imenovala našega naroda najboljša imena, na odličnem mestu tudi Davorinovo mej njimi, da bodo še pozni potomci spominjali se nanj, ki je ledino oral na narodnem polji, ki je jako uspešno deloval v vseh leposlovnih strokah in kateri sedaj po petdesetletnem delovanju z zadoščenjem in ponosom gleda na svojega požrtvovalnega dela vesele plodove.

Častilci jubilaranta prihiteli so od blizu in od daleč in v soboto zvečer bilo jih je v Slovenjem Gradci že precejšnje število. V soboto še ni bilo oficijalnega vspeveda, a pevci improvizovali so ob 1/2 9. uri pred farovžem v razsvetljenem in okrašenem Starem trgu podoknico, pri kateri so zapeli par zborov, mej njimi prelepo Trstenjakovo „Tam za goro zvezda sveti“, ki je postala že prava narodna pesen. Ko je g. jubilarant prišel se zahvaljevat, zadoneli so mu gromoviti živio-in slavklici, ki so se potem pri odhodu zopet ponavljali, dočim so na temenu visoke sv. Uršule gore, nad Slovenjem Gradcem in na Pohorji zaplamljeli lepi kresovi.

Prva točka nedeljskega sporeda bila je maša v sv. Pankracija cerkvi, na strmem a divnem holmu nad Starim trgom. Izredna slavnost privabila je toliko ljudij, da je bila cerkev natlačeno polna. Po propovedi in peti sv. maši, katere glavne dele je označeval strel topičev, ki so že tudi rano zjutraj oznanjevali izrednega dneva pomen, prišla je na vrsto druga točka: poklon deputacij in zastopnikov. Ker je vsegomočni župan Slovenjograški dr. Tomšegg bil prepovedal, da „Sokol“ ne sme z zastavo

skozi mesto, sestavil se je in razvrstil spreved v Staremtrgu pred narodno Petričevo hišo. Z godbo na čelu in z zastavo korakali so potem „Savinjski Sokol“, deputacija „Ljubljanskega Sokola“ in mnogobrojni častilci proti farovžu, pred čegar uhodom so stali ovenčani mlaji in ličen slavolok z napisom: „Slavlencu pisatelju slava! Živel Davorin!“

Prve poklonile so se jubilarantu belooblečene in ovenčane deklice Starotrške. Bilo jih je 36. Vsaka podarila mu je duhteč šopek in nežni glasiki klicali so mu: Živio naš oče Trstenjak! Potem so prišle na vrsto deputacije in zastopniki društev in občin zbranih v veliki sobi v farovži.

Ko jubilarant ustopi pri stranskih vratih, zazorili so mu živio in slavklici, potem pa je kot prvi govornik oglasil se dr. Vošnjak, konstatujoč, da se je danes uresničila pred 10 leti na Ponikvi izrečena želja, da se danes praznuje 50letnica, spominja se delovanja Trstenjaka, ki je deloval, ko še skoro narodnjaka ni bilo. Danes pa je narod povsod probujen in iz vseh krajev prihitelo je toliko častilcev čestitat na današnjem dnevu. Mej njimi je tudi „Pisateljsko društvo, v katerega imenu govornik pokloni jubilarantu srebrn, bogato pozlačen in krasno cizelovan pokal z napisom: „Pisateljsko društvo k petdesetletnici dne 4. septembra 1887 Davorinu Trstenjaku, svojemu častnemu članu.“

Ko je še gospodičina Minka Vošnjakova izrekla željo, da bi jubilarant živel še toliko let, kolikor poteče kapljic iz tega pokala, se jubilarant Trstenjak, vidno globoko ginjen, s toplimi besedami zahvali na tej poklonitvi, potem pa spominja na veselo razliko moj današnjim dnevom in pred 50 leti. „Ravno danes je 50 let, ko sem s Stanko Vrazom potoval na Koroško, potem čez Ljubelj v Kranj, Škofjokoloko in Ljubljano. Razen Preširna in Kastelica v Ljubljani se ni nihče brigal za narodnost, nikjer ni bilo nobenega društva, nikjer narodnega življenja. Danes čez pol stoletja, pa je vse drugače. Jezik je velikansko napredoval, mi imamo že raznadrštva, razvito časopisje, naš jezik je pravoveljaven celo v zborih. Ta preobrat bodi Vam v spodbujajo. Ne obupajte! Jaz sem star, jaz ne morem več delati, delajte Vi, le delo vodi k cilju. Vsem se zahvaljujem. Naprej zastava Slave! (Živio! živio!)

Potem v krepkem govoru jubilaranta pozdravi prof. dr. Hoič v imenu „Matice Hrvatske“ poudarjajoč njega nepozabno delovanje „kao Hrv“; dr. Tavčar in dr. Stare v imenu „Dramatičnega društva“; prof. Pleteršnik v imenu „Matice Slovenske“; v imenu Slovenk iz Ljubljane gospa Tavčarjeva; v imenu Slovenk iz Št. Jurija gospa Praunseisova, gospodične Praunseisovi, Irma Kavčičeva; v imenu Slovenk v Žalci gospodični Roblekovi, v imenu Slovenk v Sevnici gospa Verščeva; v imenu Čitalnice Celjske dr. Josip Serbec; v imenu občine Št. Jurij župan dr. Ipavic, izročujoč ob jednom diplomu častnega občanstva; v imenu koroških Slovencev Podobnik iz Velikovca; v imenu „Slovenskega pevskega društva“ Lešnik; v imenu „Sokola Ljubljanskega“, katerega častni član je jubilarant, Srečko Noll; v imenu „Sokola Savinjskega“ g. Lipold; deputacija akademičnega društva „Triglav“; deputacija koroških duhovnikov; v imenu jubilarantovih rojakov od Sv. Jurija na Ščavnici, ki so odposlali deputacijo 6 članov, g. Brumen; v imenu Čitalnice Šaleške g. Ivan Vošnjak; Ptujsko učiteljsko društvo; v imenu duhovne mladeži Lavantinske škofije g. Medved, v imenu okrajnega zastopa Slovenjograškega načelnik Rogina; Bralno društvo v Ribnici na Pohorji; Miha Brenčič, veleposestnik in član okrajnega zastopa na Ptui, in še cela vrsta drugih jubilarantovih častilcev.

Ob 2. uri popoldne bil je banket v prvem nadstropji gostilne Güntherjeve za 120 oseb. V zadnji čas imeli smo mnogo banketov, pri katerih smo bili več ali manj zadovoljni. Tako izvrstno postreženi pa nesmo bili nikjer, kakor včeraj v Slovenjem Gradci in v imenu vseh udeležencev bodi gospej Güntherjeve tu izrečena najiskrenejša zahvala. Banketa sta poleg jubilaranta udeležila se tudi okr. glavar vitez Finetti in okr. sodnik dr. Fon, sicer pa so bili zastopani naslednji kraji: Ljubljana, Šent Jurij, Celje, Žalec, Braslovče, Mozirje, Vransko, Ljubno, Šoštanj, Konjice, Slov. Bistrica, Velenje, Ptuj, Celovec, Velikovec, Dolič, Arlica, Janži Vrh Marnbreg, Vuzenica, Ponikva, Puščava, sv. Jurij na Ščavnici (razen jubilarantovega brata še 5 oseb) in Maribor, ki je pa odposlal le jednega zastopnika.

(Dalje prih.)

LISTEK.

Potopisne arabeske.

(Tretja serija.)

VII.

Gospod urednik! Osemnajst tednov je poteklo mej mojo poslednjo in današnjo arabesko. Za Boga! osemnajst tednov, to je polpeti mesec, malone tolik presledek, kakor mej — „mesečnimi pismi“ Spectabilisovimi. Toda, ne mislite, da sem ves ta lepi čas prespal domá na slamnjači, kakor tist njegov domobranec! . . .

No, pa saj me poznate — „večnega žida!“ Dasi ste mi Vi, gospod urednik, letos začeli delati konkurencijo v kretanji križem domovine, vzletevajoč kar vzdržema od veselice do veselice, od slavnosti do slavnosti, ipak se drznem dvojiti, dali ste premerili v tem času tolik kos zemlje in to notabene, per pedes apostolorum, kakor lehkonogi Vaš Kretanov! Dočim ste Vi na začetku letošnje spomladi v Ljubljani prebavljali veleduhovite razprave o „trapcih“ in „tepcih“ in pretolerantna „raziska-

vanja“ o „satanovih agentih“, izprehajal sem se jaz na skrajnem konci isterskega poluotoka, v Pulji, občudovaje tisočletne razvaline rimljanskega amfiteatra, . . . Ko ste se Vi v Kamnigoricu krepčali s bisto studenčnico, potoval sem jaz onostran Matajorja, mej Beneškini Slovenci . . . Na dan sv. Petra in Pavla,

Ko bil je v Bolci sveti misijon,
Prirómal sem pod sivi Ronbon . . .

A god slovanskih naših blagovestnikov, svetega Cirila in Metoda, praznoval sem na Vipavinem obrežji, v družini planinskega našega slavca Gregorčiča . . .

Kakor vidite, kretal sem se torej dovolj in to precej prostó! In koliko zabave in veselih dogodkov sem doživel zopet na tem svojem potovanju — o tem Vam bodem poročal ob ugodnejšem času! Za danes, ko se pripravljam na polét v najjužnejši predel Avstrije, v kršno — Dalmacijo, utegnem Vam jedva naštetiti nekatere točke dotičnega itinerarja svojega.

Utrujen po neznosni tišini, ki je objemala letošnjo zimo zaspane duhove v stolici naši, krenil

sem takoj prve dni spomladi zopet v Primorje in to naravnost v Istro. Vprašate me, zakaj da silim v poslednji dóbi vedno in vedno le na jug, zlasti v Istro. To je povsem naravno! V Istri se je začelo svitati, narod se vzbuja in ustaja iz tisočletnega mrtvila. In kjer je ustajanje in gibanje, ondi je na mestu i večno-gibčni Kretanov! Obhodil sem najprej one kraje, od koder so nam novine nedavno donašale vesele vesti o volilnih zmagah: Buzet, Pazin, Zminj itd.

V Buzetu sem se poklonil novoizvoljenemu županu, g. Franu Flegu. To Vam ni morda kak visokorodni mestni gospod in Bog ve kak učenjak, temveč pristen kmet, jednostaven posestnik v Štrpetu, majhnem selu na zapadni plati Buzeta. Mož je iskren Hrvat, samozvesten domojub, mlad in čil človek, jako inteligenten in energičen. Iz rujavkastega obraza bliskečejo se mu žareče-rjave oči in smelo navihane brkice senčijo mu prijazno se nasmihajoče ustna. Prava slast Vam je poslušati ga, govorečega o konečnem osvobojenji isterskih Hrvatov izpod karnijskega iga. In baš jednak mož je bil potreben v Buzetu, da postavi po neodrešenih v klanec za-

Načelen preudarek nasprotnikom slo- vanske kulture.

Slovanom se vedno čudna godi; zdaj so nasprotnikom divjaki, zdaj zastareli in obživelj narodi, kateri neso sposobni več za bodočnost. Njih duh ni pridobil za človeštvo ničesar važnega in vrednega, da bi to posnemali tudi drugi narodi. Z druge strani so težnje slovanskih narodov nazadnjaške ali pa nevarne ter jih je treba vsled tega zatreti pri korenini.

Preteklost in sedanje gibanje Slovanov opisujejo, hvalijo in pobijajo, ravno kakor zahtevajo nasprotniški politični, narodni, gmotni in družni interesi.

Slovansko pleme je zaostalo v očeh nasprotnikov, kljub temu da razkriva zgodovina in da do kazujejo še živi spomeniki in še živa umetnost spretnost in razvitost slovanskega duha v sedanosti. Slovani so nesposobni, kljub temu, da kar morejo kradejo snovi slovanskih umetniških spomenikov v vezenji, slikanji in v petji in godbi.

Taka nasprotja mej trditvami in dejstvi kmalu poginejo in Slovanom ne morejo dolgo škodovati. Kajti še žive kulturni narodi, ki se zanimajo za dejstva, in ki sodijo Slovane po istih dejstvih in političnih lastnostih. Ali Slovani zlasti avstrijski, so v toliki dotiki s tujo kulturo, da celo oni se navzamejo krivih nazorov o dejanskih lastnostih, svojstvih umotvorih in delih slovanskih. Slovani, katerim označajo tuji ali domačinci, napojni s tujim uplivom, nazore in uzore o narodih in človeštvu, se poprimejo tujega duha, in s tem duhom sodijo potem slovanstvo in svoje lastne roditelje.

Odtod pa prihaja posledica, da lastni slovan-
ski sinovi s slovanskimi hčerami vred obsojujejo na slovanstvu mnogokaj, kakor nazadnjaško ali zaostalo, kar pa nepristranska kritika odobruje in hvali.

Kulturni zakoni neso še dovolj obsežni in do konca utemeljeni, da bi bilo narode takoj obsojati zaradi te ali one lastnosti, zaradi tega ali onega zgodovinskega dogodka ali položaja. Ali slovanskim nasprotnikom ni toliko do nepristranske sodbe in resnice, kolikor do tega, da bi slovanstvo oslabljali in polagoma uničevali. Ravno zaradi teh interesov bi bilo Slovanom samim previdnim biti ter prej slovanske kulture razne strani premišljevatii natanko in pazno, predno soglasujejo v obsodbi slovanstva ali kake točke dozdanje slovanske kulture.

Pred vsem pa je preudariti slovanskim s tujo pomočjo izobraženim razumnikom to-le: Ali se jim zdi vredno, da se slovanstvo, da se slovansko pleme ohrani. V obče ne bo tega zanikaval noben slovanski razumnik. Kajti če tudi se je učil v Berlinu, Londonu ali pa Parizu, konečno ne bo delal na uničenje svojega in v obče slovanskih narodov, ampak bo gledal, da se ti narodi povzdignejo do stopinj one kulture, katero poštevajo po svoji izomiki za najboljšo in najprikladnišo.

Po takem tudi najpačnije izobraženim Slovanom ni očitati, kakor da ne bi delovali na poljih slovanskega plemena, ampak jedino, da so na krivih potih vsled neprikladne neslovanske izomike. Bolj tem neslovanski izobraženim Slovanom, nego pa krvnim in političnim nasprotnikom slovanskim je pomisliti, ali ne delajo z lastnim glavnim načelom v

nasprotji, ako mahajo po plodih in sledovih dozdanje slovanske, iz zgodovine razvite, in po stoletnih dobah utrjene kulture. Ako, česar ni dvomiti, v resnici hrepené po tem, da se slovansko pleme ohrani v celoti in v svojih oddelkih, potem se morajo spominjati tudi resnice, da ne morejo biti preslabe one kulturne strani, ki so se porodile in ohranile na slovanskih tleh skozi dolga stoletja. Predno zametamo te strani, nam je premišljevatii uzroke, da so se ohranile take strani, in pred vsem, s čim bi jih nadomestili.

Ako teže slovanski nasprotniki po tem, da bi se ta ali ona kulturna točka izbrisala iz slovanskega programa, je že namigljaj, da ne sledimo slepo takim glasom.

In recimo, da bi Slovani ali nekateri slovanski oddelki v resnici hranili v sebi kako svojstvo, kak kulturni del, ki bi ga obsojala sedanja kultura tako imenovanih zapadnih narodov kot nevreden, kot nazadnjaški: ali bomo tako kulturno sredstvo takoj in zaradi tega zametali, ker mu je zapadna kritika neugodna?

Denimo, da je mej Slovanih takih kulturnih pripomočkov, ki jih zapadni nazori obsojujejo z jedne strani, ki pa z druge strani ravno v tej določeni obliki varujejo slovanske narode, da neso še poginili, in da tudi na podstavi takih sredstev ne poginejo tako naglo: ali bomo take pomočke odstranjevali zaradi pristranske ali celo nepristranske kritike? (Konec prih.)

Metropolita Klimenta govor,

s katerim je pozdravil Koburžana povodom slovenskega Te Deuma v Sofiji. Po nemških listih slovê ta govor tako:

Dobro došel, kraljevski kneže! Z radostjo pozdravlja te v naši prestolnici bolgarski narod. Narod se veseli, da te vidi v svoji sredi in radoval se je tebe, predno si prišel. Ljubil te je, ker je znal, da si pošten in plemenit človek, da imaš prosvetljen um, trd značaj in plemenito srce. Bolgarski narod je vse to veroval, ker si ti to sijajno dokazal, ko si hvalil njegovo poštenje in njegova dobra svojstva. Mej drugimi krepostmi ima bolgarski narod tudi ono krepost, ki se imenuje hvaležnost, in tvoja iskrenost spoznala je to svojstvo bolgarskega naroda. Tvoj pravičen duh, ki daleč vidi, odkril ti je dušo bolgarskega naroda, njegova čustva, želje in njegove najdražje težnje. Besede, katere si izrekel pred vsem svetom, besede: „da Bolgari nikdar ne smemo pozabiti, kako ogromno hvaležnost je bolgarski narod dolžen Rusiji“, ter besede: „da bode tebi, ko bodeš v Bolgariji, vedno Rusija pred očmi“, so modre besede, izšle so kakor iz globočine duše bolgarskega naroda. In res, knez, kako bi mi pozabili, kaj je storila Rusija za Bolgarijo. Naš narod ni pozabil in ne bode pozabil, da mora biti hvaležen, da je danes svoboden in nezavisen, da je osvobojen po skoro petstoletnem robstvu s potoki krvi, katero so prelili sinovi Rusije, mora biti hvaležen za nebrojne žrtve, katerih ni štedila Rusija za blagostanje Bolgarske.

Narod, knez, je trdo preverjen, da se za varstvo svobode in nezavisnosti, kateri sta plod ruskih žrtev, pa zaradi ukrepljenja bolgarskega naroda, radi slave bolgarske krone, zaradi napredka in razvoja, radi dosege jasneje bodočnosti mora vsekako zasuti

propad, ki se je odprl, slučajno in proti volji bolgarskega naroda mej osvoboditelji in osvobodjenci. Treba da se obnovi naravno prijateljstvo mej bratškima narodoma, katerih je jeden prelival kri, da osvobodi drugzega. Treba, da se nam povrne ljubezen in zaupanje države osvoboditeljice, in njenega velicega vladarja, ker to je najtoplejša želja bolgarskega naroda, njegovo najglobokeje preverjenje, njegovo trdno upanje. A ti si, knez, s svojimi jako značajnimi besedami odobril ona vzvišena in pravična naša čustva in jih sankcionoval s svojim vladarskim govorom. Bolgarski narod, veruje, da hočeš uresničiti one želje, ki so tudi tvoje. Zategadel, knez, te ljubi bolgarski narod odkar si stopil na njegovo zemljo, zategadel ti prihaja naproti z radostjo in se veseli, da si v njegovej sredi; ter te pozdravlja z gostoljubnim in presrčnim bolgarskim: dobro došel! Hodi po poti, katera so posvetile zgodovina in petstoletne muke naroda, hodi po tem potu in narod bolgarski hoče vedno goreče moliti Boga, da te vodi in podpira s svojo vsemogočno roko v izpolnovanji bodočih težkih in plemenitih nalog, katere si veledužno prevzel. Hodi po tem potu, ki je jedini v soglasji s pravičnimi bolgarskimi interesi — a tedaj smeš biti preverjen, da da te bode vedno spremljala ndanost plemenitega bolgarskega naroda in bode nad tabo božji blagoslov. Amen!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 4. septembra.

Poslednji čas so razni madjarski listi hudo napadali Čehi in njih težnje. Zaradi tega hočejo Čehi tudi kolikor se dá ovirati privoz ogerskih pridelkov v češke kraje. Občina v Trebiči na Moravskem je sklenila, da bode pobirala od vsake vreče ogerske moke in od vsacega v Trebiči prodanega ogerskega prašica 1 gld užitnine. Moravsko-češko kmetsko društvo se je pa obrnilo do svojih članov in do občin, da naj delajo trgovini z ogerskimi pridelki vsakeršne ovire. Uneti se utegne huda gospodarska borba mej češkimi in madjarskim narodom. Če bodo povsod Čehi začeli Madjarjem metati polena pod noge, bodo Madjari isto začeli delati proti Čehom. To bi pa utegnulo škodovati češke industriji. Borba bi utegnila biti dolgotrajna, kajti Čehi so v gospodarskem oziru močnejši, Madjari pa imajo veliko moč v lastni samoupravi.

Galiski kmetje so nehali ustavljeni se izvrševanju novega cestnega zakona, ko je v vse občine kodar so se upirali, prišlo dosti vojakov. Uzrok upiranju so pa bile pred vsem agitacije mej kmeti, da hočejo graščaki znova uvesti tlako.

Ko bode hrvatski sabor verifikoval volitve, bode takoj odložil zborovanje za nekaj časa. Uzrok temu, da bode sabor tako malo časa zboroval je baje, da bo cesar prišel k manevrom v Csakaturu, kamor ga mora takoj iti pozdraviti ban. Morda je pa temu še kak drug uzrok? Sabor se snide še jedenkrat letošnje jesen in tedaj bode adresna in budgetna debata, ki bodeta najbrž precej burni. — Verifikacijski odsek hitro dela, da bode poprej lahko sabor odločeval o volitvah, proti katerim je ułożen ugovor. Protest s kavcijo se je uložil samo proti štirim volitvam, in sicer proti volitvi dveh vladnih pristašev in dveh opozicijonalcev. Sicer je pa opozicija uložila še več protestov, na katerih se sabor ne bode oziral, ker ni priloženih 300 gld. kavcije, kolikor zakon zahteva.

Madjarski in nemški židovski listi že dalj časa pišejo, da se bodo državni stroški na Ogerkem pomanjšali tako, da bode že prihodnje leto skoro

peljani voz občinske uprave zopet v pravo tir. Kaj lepó so Vam gospodarili ti plemeniti gospodje z občinskim imetjem! Glasoviti Clarici, ki je ondi županoval od l. 1877, do l. 1885., zaračunal si je za vsako stopinjo v občinskih zadevah, razven potne pristojbine, po tri, šest do devet goldinarjev dne. Na tak način je v teku zgoraj omenjene dóbe zromalo v njegov žep iz občinske blagajnice za potne stroške 2591 gld. Razven tega je vzel iz občinske blagajnice predplačilo 1528 gld., o katerem ni dajal nikdar niti računa. Čemu tudi? Udani pristaši njegoví so prikimavali k vsemu, kar je ukrenil ta samogoltni paša! Da je pri prevzetji občinske uprave blagajnica bolehala na sušici, kedo bi se temu čudil! Začasni občinski odbor, ki je protipostavno vladal dva in dvajset mesecev, predal je novemu načelniku občine ogromno vsoto 48 gld. 2 novč. občinskega imetja, dočim so na pr. zaostale nagrade lečnikom in služnine obč. uradnikom znašale okolu 2000 gld. Da, da! „Svaka sila do vremena!“ . . .

V Pazinu so me propali irredentovci kaj pisano gledali! Ko sem korakal z novim občinskim tajnikom g. Vinkom Marjanovičem po mestu, stikali

so glave vkup ter si šepetali na ušesa: „Guarda là un „Slogar!“ „Slogarje“ namreč nazivljejo isterski lahoni odotne Hrvate, po časopisu „Naša sloga“, kakor je v Gorici Furlanov vsak Slovenec „Čirilo.“ Nu dà! „Naša sloga“ je tem grdogledim ščiležem preko „mlake“ res zmešala račune, ker je vzdramila z odločnim svojim glasom brižne naše Istrane iz tisočletnega snà. In kakor Vam znano, okrog imenovanega glasila isterskih Hrvatov zbrano je v prvi vrsti narodno svečeništvo, kateremu je na čelu energičen njega urednik Mate Mandič. Smelo trdim, da so vse narodno probujenje v tužni Istri prouzročili jedini rodoljubni duhovniki, kolikor s pisano toliko i z živo besedo! Ni čudo pač, da so ti buditelji naroda lahonskeje gospódi trn v peti. Ne samo, da jih zlogolki laški listi napadajo in z blatom ometavajo dan na dan, preganjajo in napadajo vrle dušne pastirje isterske zlobni kozli lahonski i osobno. O tem bi Vam vedeli zapeti jako poučljivo pesem na pr. duhovniki Buzetski in Oprteljski. Prvi so morali o belem dnevu nositi revolver v žepu, dočim je poslednje lahonska druhal napadala v lastnem stanovanji. To bi kričali: „Vera je v nevarnosti!“ oni

gospodje, kateri vsakega, ki na pr. ni sotrudnik ali barem naročnik kakega s blagoslovljenimi črkami tiskanega lista, proglasé krivovercem, židom, brezbožnikom, ateistom. No, saj vemo, za kaj gre — tu in tam!

Vodja in duša osvobojenja Pazincev iz lahonskega jarma je č. g. Fran Bukovec, župnik v Trvižu. To Vam je dušni pastir v pravem pomenu besede! On namreč svoje črede, ako se jej krivica godi, ne goni zgolj na oni svet, rekše: „bode že Bog sodil,“ temveč jo svari pred sovražnikom, takoj na lici mesta ter jej pokaže pot, katera jo dovede do pravice, svobode in blaginje. In za ta poklic ima res ona evangeljska svojstva, namreč, da je kroták kakor golob in zvit kakor kača. Kaj zanimivo in posnemanja vredno Vam je, kakó je imenovani gospod svoje volilce oborožil z lokavostjo, s katero se jim je braniti dosadnih agitatorjev lahonskih o volitvah. Ali pa videti ga, kakó Vam on občuje z ljudstvom! To Vam ni sledú o tistej oholosti, s katero se drugod nekateri „gospodje“ povzdigujejo nad brižne pritlikovce zémeljske. No, Pazinci bodo imeli še mnogo borbe, dokler se osvobodé popolnem upliva

brez državnega pomanjkljaja. Mi tudi verjamemo, da bode minister predložil še precej ugoden državni proračun državnemu zboru, kajti to se na Ogerskem vsako leto zgodi. Koncem vsacega leta se pa pokaže, da je bil proračun preoptimističen. Državni primanjkljaj je velik in treba novih posojil. Nič boljšega ni pričakovati prihodnje leto, naj naprej še tako proslavljajo izboljšanje ogerskih financ.

Vnanje države.

Sprva je bil **bolgarski** narod res nekoliko naudušen za Koburžana, kajti nadejal se je, da se bode polagoma doseglo sporazumljenje z Rusijo. Mislili so, da bi princ ne bil prišel v Bolgarijo, ko ne bi bil gotov, da ga bode potrdila Turčija in priznale velevlasti. Sedaj, ko se je pokazalo, da so se motili, so Bolgari močno nejevoljni na Koburžana, ko jih je spravil v nove zadrege. Zadovoljni pa tudi Bolgari neso s kneževimi izjavami, da bode Bolgarija morala gledati, da spolni vse mejnarodne zavezanosti, in mej drugim tudi plačuje danj Turčiji. Bojé se, da bode sedaj strogo izterjavali davke. — Ministerski svet je sklenil, da se bode odpravilo odsedno stanje 26. avgusta po pravoslavnem kalendarju, volitve za malo sebranje so pa razpisane na 27. septembra. Dotične ukaze je že podpisal knez. Dosedanji vojni minister Petrov imenoval se je poveljnikom vojaške šole. Štirje častniki, ki se se udeležili zarote proti knezu Aleksandru, so se zopet vsprejeli v bolgarsko vojsko.

Nikakor še ni prav gotovo, da bi **Rusija** poslala komisarja v Bolgarijo. „Svjet“ piše, da nikakor še ni dognano, da bi turške čete podpirale generala Ernrota, ravno tako se pa tudi Rusija in Turčija še nista sporazumeli o skupnej okupaciji Bolgarije in Vzhodne Rumelije. „Nord“, oficijozno glasilo ruske vlade, pa piše, da so nevarni poskusi avstrijskih listov, ki skušajo opravičiti postopanje Koburžanovo. Rusija svoje hladnokrvnosti ne bode izgubila. Rusija ne bode potegnila meča, da bi spametovala mladega pustolovca. Če bode začela boj, ga bode za kako resnejšo stvar. Ne sme se pa misliti, da bi bila Rusija navezana na Berolinsko pogodbo, drugi bi jo pa smeli rušiti. Sedaj še ni govora o tem, da bi se poslal v Bolgarijo ruski general, ampak odposlala bode tak večjemu svojega odposlanca, kadar so Turčiji posreči v kneževini napraviti zakonito stanje. Odpoklicanje nemškega in francoskega konzula dokazuje, da je princu odvzeta vsaka moralna pomoč. Drugi konzuli s princem občujejo le v nepolitičnih zadevah. Jedinstvo velevlastij ni prazna fraza, toda težava je najti primernih materialnih sredstev, da bi se uplivalo na dogodke.

Mnogo so razni listi, celo Berolinski oficijozni pisali, da se snideta **nemški** cesar in **ruski** car. Novejša poročila pa zopet trdijo, da s shodom najbrž ne bode nič. Ruski car je namreč preverjen, da je rusko-nemško prijateljstvo koristilo le Nemčiji, Rusiji pa škodovalo in ga tedaj ne mara obnoviti.

Lesene mejne kole ob **nemško-francoske** je že prebivalstvo večkrat poruvalo, polomilo in odstranilo. Nemci sedaj hočejo napraviti mejne kole od litega železa, katere že zavoljo teže ne bode tako lahko odstraniti. Poslednji čas, so razni listi mnogo vedeli pripovedovati o zbiranju francoskih in nemških čet ob meji in so nekateri v tem hoteli videti nevarnost za evropski mir. Tacim govoricam dalo je povod to, da so letos Nemci in Francozi imeli vaje prav ob meji. Sedaj so se pa vaje že končale in so se vojaki že povrnili v svoje garnizije. Da se takoj govori o nevarnosti za mir, če se le malo pomnoži vojaštvo na jednej ali na drugej strani meje, pač najboljšo dokazuje, kako napete so razmere mej Nemčijo in Francijo, če tudi se nemška in sedanja francoska vlada prizadevata ohraniti mir.

Italija namerava povišati carino od drv, lesnega oglja, kož, strojev, volne, pavole, vagonov, znanstvenih instrumentov in žvepla. Tako povišanje

lahonskih zvižaj. Kakor ste čitali, nagajal je s početka župan Fabris občinskemu odboru, ne hoteč uradovati v hrvaščini, dokler se mu ta ni postavil po robu. In to je seveda maslo lahonskih intriganov. Vprašate me, zakaj so si izvolili županom kar njela. Za to, ker ga ni bilo domačina inteligetnega, kateri bi mogel sapo zapreti kričavim neodrešenecem Pazinskim. Vidite, takó je! Drugod, recimo, v kaki stolici jih kar mrgolj vsake vrste „odličnjakov“ in „prvakov“, aspirantov in kandidatov, sploh „požrtvo valnih“ spasilcev naroda, ki jedva čakajo, da bi se spraznil ta ali oni sedež, tu v Istri pa ga ni človeka, ki bi mogel zavzemati kako častno mesto. V Ljubljani na primer se je nagromadila v poslednji dobi tolika množina inteligencije, da že ne vemo, kam ž njo. Kaj, ko bi se ta naša duševna superprodukcija napeljala na pr. sémle v Istro, kjer je še toliko neobdelane ledine, ki čaka podjetnih, setve in žetve željnih oračev, sploh slave in nesmrtnosti lačnih odrešenikov naroda . . .

Naposled sem pohodil i Žminj. Tudi ondi so namreč dospeli Hrvati do krmila. Načelnik občine je g. Matija Perič, čestitljiv, in blagodušen stavec,

carine bode Avstro-Ogerske precej škodovalo, ker omenjenih stvari mnogo izvažajo v Italijo. Predlanskim se je na pr. iz naše države v Italijo izvozilo nad 560 000 meterskih stotov drv, nad 7400 meterskih stotov kož, nad 236.000 meterskih stotov lesenega oglja, nad 5000 meterskih stotov strojev in 3700 meterskih stotov volne.

Dopisi.

Iz Metlike 31. avgusta. [Izv. dop.] Živinska razstava je končana. Kakor se je izrazila komisija, bil je njen uspeh nepričakovan. Krav in telic se je prignalo 97, bikov pa 12, večinoma mariahoferskega plemena. Živina bila je lepo rejena, kar se je tembolj čuditi, ker tukaj manjka dobrih travnikov in senošetij. Konstatovalo se je, da živinoreja v Beli krajini dobro napreduje, četudi ni dobrih travnikov in senošetij.

Razstavi dal je še večji pomen, prihod častitega deželnega glavarja grofa Thurna. Občinstvo je bilo jako veselo videti deželnega glavarja in čudilo se je njegovi uljudnosti.

Mestni zastop se mu je poklonil in na večer mu je priredila mestna godba podoknico in požarna bramba v praznični obleki in z lampijoni je pa delala špalir, kar ga je jako veselilo.

Po končani razstavi bila je loterija v korist tukajšnje kmetijske podružnice.

Izrečkanih je bilo 50 dobitkov in prvi dobitek zadel je državni in deželni poslanec Viljem Pfeifer, pa ga je poklonil tukajšnji podružnici, za kar se mu izreka presrečna zahvala.

Po končanej loteriji bil je velik banket v gostilni Marka Pezdirca. Napitnice Njega velečastvu cesarju Franu Josipu, cesarskeji obitelji, Njega ekscelenci poljedelskemu ministru grofu Falkenhainu, deželnemu predsedniku baronu Winklerju, deželnemu glavarju grofu Thurnu, okrajnemu glavarju v Črnomlju marquis-u Gozzani-ju i. t. d. so se vrstile z živahnimi „živio“- in „slava“ kliči. Mej banketom je svirala domača Metliška godba.

Ta dan — 29. avgust — ostal nam bode vedno v najboljšem spominu, zlasti ker je bilo prišlo toliko odličnih gostov iz Ljubljane in od drugod in ker je zabava bila jako zanimiva in izvrstna.

Bog daj, da bi čez par let zopet doživeli take lepe in zanimive zabave.

Pri tej priliki bi opomnil, da bi grajščaki in duhovniki ne smeli dobivati odlikovanj, ker so v boljšem položaji in tedaj ložje izrežajo dobro in lepo živino.

Na Štajerskem je to določeno v pravih kmetijske družbe.

To se mi je zdelo potrebno omeniti, ker je na tukajšnji razstavi dobil nek grajščak dve darili in nek župnik jedno darilo. Seveda so bili za ta darila ubogi kmetovalci prikrajšani, kar ni prav.

Σ. — **Iz uradniških krogov** 28. avgusta. [Izv. dop.] (Vojaška taksa in naše „odmerilne“ komisije.) — Pred vsem Vam moram izjaviti, da se nesem namenil pisati o teh dveh predmetih nikake „razprave“, dasiravno bi bilo umestno o stvari, ki je sama na sebi že zanimiva, kaj več govoriti.

„Na tem svetu ni nič popolnega“, — se bere nekje, če me ne vara spomin. Ta „modri“ izrek je popolnoma na svojem mestu glede — „vojaške“,

iskren Hrvat, ki se raduje, da vidi na večer svojega življenja svoj rojstni kraj svoboden in sam svoj . . .

Kakor sem rekel: v Istri se svita, „zora puca, biče dana“, narod se vzbuja in ustaja iz dolgotrajnega mrtvila. In ako Bog da in sreča junaška, izpolnile se bodo v kratkem besede, s katerimi tolaži pesnik Nadan Zórin tužno svojo Istro:

Sa sebe tužno skinut češ crninu,
U bielo ruho češ se preobuči
I svoja češ u svojoj biti kući,
Nipošto pogaz krutom dušmaninu.

Bog tvojim dat će sokolom jačinu:
Od ljuta lava još će postat ljući:
Silnike svoje sasvim će potući
I robstva lišit svoju postojbinu. —

Slobode pjesmom doli će zabrujiti,
Procvetat brda smiljem i koviljem,
Nad tobom zdrav će i čist zrak zastrujiti.

Svemožnog Boga tada pod okriljem
Sinovi tvoji titnjat će i rasti,
Prosvetom, znanjem i vrlinom cvasti!“

V Ljubljani, dne 5. septembra 1887.

Prostoslav Kretanov.

ali — kakor je hudomušni svet naziva — „kr. pel-takse“ in pa dotičnih naših „odmerilnih komisij“. To takso zavezane ali dolžne so uplačevati vse one osebe — moškega spola seveda, — katere je asentna komisija pri novačenji zavrsla, ker neso bile — „popolnoma“ — ali sposobne za stalno vojaštvo. Zbog tega jih pa „zadene“ po postavi od 13. junija 1880, drž. zak. št. 70, ki obsega — če se ne motim — 14 razredov, brez broja trdih „paragrafov“ in pa migljajočih „točk“, — uplačevanje te takse, in sicer celih dvanajst let, poleg tega pa imajo le-ti še čast biti — uvrščeni mej — „črno vojsko“. — Kakor so pa v jednom oziru tisti ljudje, ki morajo celih dvanajst let to pristojbino uplačevati, — „nepopolni“, tako „nepopolne“ so v svojem „razsojevanji“ tudi komisije, ki to takso odmerjajo ali določujejo; kar se vrši navadno „na podlagi poizvedovanja, izvršenega v zmislu (?) navedene postave. To je, gospod urednik, tisti rtasti „lapsus“, tisti „circulus vitiosus“, ki hoče na vsak način našim odmerjevalnim komisijam še na dalje — pri srci tičati!

Pomanjkljivost, ki se kaže zadnji čas pri teh poizvedovanjih, a prouzročena po imenovanih komisijah, je — naravnost rečeno: nezaslišana. Površno vrši se po nekodi poizvedovanje od strani organov iz vrste občinskih odborov in površno upisujejo ali uredujejo se potem posamezniki v zapisnike z ozirom na njih premoženje, dohodke itd. Tu se ne štédi z brezvestnimi poročili, s slabimi informacijami in tako dalje. Odmerjevalne komisije so zadovoljne, da se odda „delo iz rok“, kako je dovršeno, zanima jih malo!

A gospóda moja, tako ne gre!

Prijatelj, ki — mimogrede povedano — ni baš izbirčen ali odveč hude narave — povedal mi je in me prepričal, da je pred letom dnij, ko je bil v poslu še na deželi in poprej skozi šest let uplačeval z jednim in istim letnim dohodkom vojaške takse: jeden goldinar. Za tekoče leto pa se mu je odmerila od jedne in iste odmerjevalne komisije ta taksa na tri gl. in sicer zaradi tega, ker se je dotičnik preselil z dežele v mesto, dasiravno so njegovi letni dohodki isti, kakor pred šestimi leti! Tako vrgla ga je ta komisija na mah iz 14. v 12. razred omenjene postave, — in to vse zaradi nevestnega poizvedovanja od strani dotičnega županstva, ki je interveniralo pri okr. glavarstvu kot del komisije. Tako se vrši ta stvar sedaj, — katere nasledki seveda zadenejo pa le tistega, ki molči in — plača. Sapienti sat!

Od št. Helene 4. septembra. [Izv. dopis.]

Redkokrat ste čuli o nas kaj, g. urednik! Pa kaj ne, tužnega iz naše od Save razrite in opustošene dolinice poročati, pač ne bi bilo kaj posebnega za Vas; isto tako tožiti o šoli in učitelji, ki, kakor pravijo 60 učencev v štirih letih niti brati ne nauči. — Pa vender nekaj je doletelo tudi našo vasico, kar dalo ji je nekoliko pojma o slavnostih, koje se vrše po širni slovenski zemlji. Zapustil namreč je svojo gnezdo Vam tudi tako dobro znani „slavec“, vrli tenorist gosp. M. ter se v mali družbi nekako zgubil mej nas in se za malo časa naselil v gostilni vrlega gosp. župana. Škoda le, da nam je bilo tako pozno javljeno njegovo ime in da je čas tako hitro potekal, ter odvel „slaveca“ zopet nazaj v svoje gnezdo. V upanji pa smo, da nas v kratkem zopet počasti in da takrat njegov mili glas bode nam možno vsaj nekoliko dalje slušati. Na svidenje!

Domače stvari.

— (K slavnosti Trstenjakovi.) Ker nam ni bilo možno danes popisati vse slavnosti, dodamo naj samo še to: Vreme bilo krasno, dasi precej vroče, banket izboren, ljudska veselica pa jako mnogobrojno obiskana in zabavna. Dr. Tavčarja slavnostni govor z naudušenjem vsprejet. Došlo je jako veliko telegramov in dopisov. Trstenjaku se mej drugim pismeno čestitali vladika Strossmayer, knežškok dr. Misija, 81 letni zlatomašnik dr. Muršec i. t. d.

— (Državni poslanec dr. Ferjančič) sklicuje volilni shod na 8. dan septembra t. l. ob 4. uri popoldne v čitalnico v Cerknici.

— (Premeščenja in imenovanja.) G. dr. Janko Pajk premeščen je z druge državne gimnazije v Brnu na Fran Josipovo gimnazijo na Dunaji; g. Gustav Stanger, profesor na gimnaziji v Rudolfovem premeščen je v Inmost. — G.

Aleksander Pučko, suplent na gimnaziji Ljubljanski, in Ferdo Seidl, na državni realki v Gorici, imenovana sta pravima učiteljema.

— (Avstrijsko.) Kakor znano, minister Gauč ni dovolil, da bi mestna občina Kranj na svoje troške vzdrževala tamošnje podgimnazije prvi razred. Ker se pa ob enem ni razveljavila naredba, da se na gimnazijo Ljubljansko ne smejo vsprejemati dijaki, pod gimnazijo v Kranju spadajoči, je mnogo dijakov z njih roditelji vred v veliki zadregi, ker ne vedo, ni kod ni kam. Žalostno, a resnično — ob enem pa najstrožja kritika Gaučeve vihravosti, ki ne pozna sistematičnega postopanja, temveč se le peča z malenkostmi, ali kakor se navadno pravi, „ki le muhe lovi“.

— (Čitalnica v Starem trgu) pri Loži naznanja, da se veselica ne vrši 11. t. m., ampak 8. t. m. v notranjih prostorih čitalnice in sicer s sledečim sporedom: 1. „Igra Piké“, šaloigra v jednem dejanji, poslovenil M. Vilhar. 2. Na občno zahtevanje se ponavlja: „Jedno uro doktor“, burka v jednem dejanji, poslovenil J. Alešovec. 3. Ples, prosta zabava. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustopenina za osobo 40 kr. Otroci plačajo polovico. — K tej zadnji veselici v tej sezoni najljubnejše vabi odbor.

— (Vabilo k veselici), katero priredi Vipavska čitalnica v četrtek dne 8. septembra t. l. v svojih prostorih. Spored: 1. Hajdrih: „Slava Slovencem“, moški zbor. 2. Ipavec: „Slovenec“, moški zbor. 3. „Jerica Polka“, šaljiv zbor. 4. „Župan“, šaloigra v dveh delih. 5. Šaljivi prizor. 6. Ples. Začetek točno ob 1/2 8. uri zvečer. Ustopenina 30 kr., sedež 20 kr., ustopenina k plesu 50 kr. Odbor.

— (V Kranjsko hranilnico) uložilo je minuli mesec 1713 strank 456.162 gld. in 1870 strankam se je izplačalo 379.394 gld. 22 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Višnjagora 4. septembra. Državni poslanec Šuklje poročal o delovanju v državnem zboru. V obilnem številu zbrani volilci odobrvali jednoglasno njegovo delovanje, izrazili mu srčno zahvalo, neomejeno zaupanje in ga pooblastili, da stopi, ako potreba, tudi v opozicijo.

Nitra 5. septembra. Cesar vsprejemal včeraj dopoldne mnoge deputacije ter odgovarjal na vse nagovore jako milostno. Deputaciji židovske občine nasproti je rekel, da je brezpogojna ravnopravnost le zahteva pravice. Zvečer razsvetljava mesta in okolice, umetni ogenj, serenada pred stanovanjem cesarjevim.

London 5. septembra. Cesaričinja Stefanija dospela včeraj v Jersey.

Sofija 5. septembra. Zastopnik Francoske včeraj odpotoval.

Berolin 5. septembra. Cesar in cesarica odpeljeta se danes v Babelsberg.

Nitra 4. septembra. Cesar ob 1/2 7. uri zjutraj semkaj dospel v praznično okrašenem mestu navdušeno pozdravljen.

Sofija 4. septembra. Ministerski svet je sklenil, da se volitve razpišejo v 27. dan septembra, obsedno stanje pa s 27. dnem avgusta st. st. odpravi.

Bombay 4. septembra. Po izvestjih iz Kabula bili so dne 8. m. m. pri Kilaji in Kambatoru blizu Zulfikara mali boji mej prebivalci iz Herata in ruskimi vojaki.

SLOVAN

prinaša v 17. številki naslednjo vsebino: I. *A. Funtek*: Davorinu Trstenjaku o petdesetletnici književnega delovanja in sedemdesetletnice rojstva njegovega. (Pesen.) — II. Hanija. Poljski spisal H. Sienkiewicz. Prevel M. Vrnilež. VII. — III. *Nezvan*: Ti meni svetlo solnce...! (Pesen.) — IV. Pozabljeni grobovi. Spisal Mirko Pintar. — V. *T. Doksov*: Srce — gomila. — VI. Mlad Slovak. Spisal Velimir. (Dalje in konec.) — VII. Davorin Trstenjak. K njegovi slavnosti dne 4. septembra t. l. Spisal Danilo. — VIII. Njekolko dumi za bl'garskata literatura. Ot. Kitančeva. (Prenesel bolgarski izvornik v latinico i prevel na slovenski A. Benzenšek.) (Dalje.) — IX. Pogled po slovenskem svetu: 1. Slovenske dežele. — 2. Ostali slovanski

svet. — 3. Književnost. — SLIKE: Isterska prodajalka cvetic. — Davorin Trstenjak. — „SLOVAN“ velja za unanje naročnike za vse leto 5 gld., za polu leta 2 gld. 50 kr. in za četrt leta 1 gld. 25 kr.; za Ljubljanske: za vse leto 4 gld. 60 kr., za polu leta 2 gld. 30 kr. in za četrt leta 1 gld. 15 kr.; za dijake pa: 3 gld. 60 kr.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—122)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 3. septembra.
Na Dunaji: 85, 40, 71, 8, 56.
V Gradci: 53, 2, 24, 56, 74.

Umrlj so v Ljubljani:
3. septembra: Marija Gregorka, uradnega sluge hči, 5 let, Sv. Petra cesta št. 47, za škrlatico.
4. septembra: Janez Juretič, konduktarjev sin, 18 dni, Marije Terezije cesta št. 10, za božjastjo.
5. septembra: Milan Gradiš, brivčev sin, 2 meseca, Francovo nabrežje št. 1, za božjastjo.
V deželnej bolnici:
1. septembra: Peter Pristov, delavoc, 17 let, za vročinsko boleznijo.
3. septembra: Martin Jančar, kajžar, 82 let, za starostjo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
3. sept.	7. zjutraj	737.06 mm.	16.2° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	737.30 mm.	28.4° C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	738.00 mm.	20.6° C	sl. jz.	jas.	
4. sept.	7. zjutraj	738.00 mm.	15.6° C	brezv.	megla	0.50 mm.
	2. pop.	735.33 mm.	28.2° C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	735.00 mm.	21.8° C	sl. jz.	obl. dežja.	

Srednja temperatura 21.7° in 21.9°, za 5.2° in 5.6° nad normalom.

Dunajska borza
dne 5. septembra t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	81.10	81.05
Srebrna renta	82.40	82.40
Zlata renta	112.05	112.50
5% marcna renta	96.05	96.20
Akcije narodne banke	884.—	884.—
Kreditne akcije	282.15	282.20
London	125.85	125.95
Srebro	—	—
Napol.	9.95 1/2	9.96
C kr. cekini	5.91	5.92
Nemške marke	61.52 1/2	61.55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 129	75 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	168
Ogerska zlat. renta 4%	100	60
Ogerska papirna renta 5%	87	40
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gld.	177
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	110
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	230	25

Pri J. Modic-i v Novi vasi pri Rakeku se vsprejme

učenec ali učenka

za prodajalnico z mešanim blagom. — Več se zve pri zgoraj podpisanim. (628)

Denar, ki se more vrniti od 1 do 10 let v majhnih mesečnih obrokih, realno, diskretno in po ceni, toda le 300 gld. in več, dobé na posodo kavalirji, častniki, industrijci, posestniki graščin, hiš in zemljišč, profesorji, zdravniki, uradniki, učitelji, trgovci in osobe, ki imajo pravico do pokojnine in dedščine, duhovniki in dame tu in na deželi. Naslov: F. Gurré, kreditni zavod, Gradec. (515—20)

Važno za trpeče na prsih in plućih.
Neogibno potrebno zoper kašelj, hripavost, zasliženje, katar in oslovski kašelj, za take, ki želé dobiti čist in krepak glas, za škrofeljnaste, krvične, slabotne, bledične in krvirevne je sok kranjskih planinskih zelišč, s podfosforno kislino apnom in železom pomešan.
Lastni izdelek. — Cena 56 kr.
Dobiva se v (615—2)
LEKARNI TRNKOCZY
zraven rotovža v Ljubljani.
Razpošilja se vsak dan po pošti.

Tovarna za kostne pridelke in lim
Luckmann-a & Bamberg-a
v Ljubljani
priporoča svoja zeló vspešno učinkujoča
umetna gnojiva, kostne
moke in superfosfate
po najnižjih cenah.
Na zahtevanje se vpošlje cenilnik in prospekt.
(151—26)

Na prodaj sta
hiša in vrt
v Krakovskih ulicah v Ljubljani
pod zelo ugodnimi pogoji. (619—3)
Natančneje zve se v notarski pisarni dr. Jarnež Zupanca v Križevniških ulicah št. 8 v Ljubljani.

Notarijatski sollicitator,
kateri je dovršil 6 gimnazijskih razredov, delal v sodnijskih, političkih in finančnih pisarnah in bil 12 let notarijatski koncipient, ki je v najboljših moških letih, ter se more izkazati z dobrimi spričevali in položiti kaveljo, išče in prosi take ali njegovim sposobnostim primerne službe v Ljubljani. Ponudbe naj se pošiljajo upravništvu „Slovenskega Naroda“. (627—1)

V Lattermanovem drevoredu
Pariška velociped-caroussa.
Za dosedanji mnogobrojni obisk se zahvaljujoč se nadalje udano priporoča
(624—2) **Lastnik.**
Ustopenina za znižano ceno po 6 kr., za vojaké in otroke po 5 kr.

V „NARODNI TISKARNI“
v Ljubljani
so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:
Ivan Zbogar.
Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kržišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.
Knez Serebrjani.
Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.
Selski župnik.
Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenom.
Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.
Pariz v Ameriki.
Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.
Junak našega časa.
Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.
Dubrovski.
Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Nov.
Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mlovrh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.
Casnikarstvo in naši časniki.
Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.
Trije javni govori.
Tri dni v starem Rimu. Govoril prof. Fr. Wiesthaler. — **Zenstvo v slovenski narodni pesni.** Govoril drd. Ivan Tavčar. — **Jeanne d'Arc, devica orleanska.** Govoril prof. Fr. Šuklje. Ml. 8°, 134 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.